

בש"פ 5681/17 - גיא בן דוד, אר.ג'י.אר גרופ שותפות מוגבלת נגד מדינת ישראל, ערן גרינפלד

בית המשפט העליון

בש"פ 5681/17

לפני:
העוררים:
כבוד השופט נ' סולברג
1. גיא בן דוד
2. אר.ג'י.אר גרופ שותפות מוגבלת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

המשיב הפורמאלי: ערן גרינפלד

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
בבע"ח 22155-06-17 מיום 29.6.2017, שניתנה על-
ידי השופט א' הימן

בשם העוררים: עו"ד נויט נגב; עו"ד אורון קינן

בשם המשיבה: עו"ד עופרה רובינפלד-הור; עו"ד יוני לבני

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט א' הימן) בבע"ח 22155-06-17 מיום 29.6.2017, בגדרה נדחתה בקשת העוררים לעיון בחומרי חקירה.

עמוד 1

2. נגד העוררים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שונות לפי חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968, אשר בוצעו לכאורה בשבע מניות, בתקופה שבין חודש נובמבר 2011 לבין חודש דצמבר 2012. גליונות המסחר הנוגעים לתקופה ולמניות הרלבנטיות, כמו גם מסמכים נוספים שנעשה בהם שימוש בגדר החקירה, הועברו לידי העוררים. לאחר הגשת כתב האישום הגישו העוררים והמשיב הפורמאלי בקשות להעביר לעיונם את "מלוא גליונות המסחר ('קבצי אקסל') המתייחסים לתקופה שבין 2011 ועד למועד פרוץ החקירה הגלויה ביום 28.10.13" - משמע, גליונות מסחר הנוגעים למועדים ולמניות החורגים מהנדון בכתב האישום. לטענת העוררים, קבלת מלוא הגליונות תאפשר להם לאתר את מועדי תחילתה וסיומה של התכנית התרמית המיוחסת להם; ללמוד על פעילותם ואחריותם של הסוחרים השונים, ועל מהימנותו של עד המדינה; כמו כן, יסייעו חומרים אלו לביסוס טענת ההגנה כי עד המדינה הוא שהיה הגורם המרכזי בתכנית התרמית המיוחסת לעוררים, בניגוד לטענת המדינה על תפקידו המשמעותי של העורר 1 (להלן: בן דוד). העוררים ביקשו ללמוד על הרלבנטיות של החומר המבוקש, מפרטי מידע שונים אשר נעשה בהם שימוש על-ידי הרשות לניירות ערך במהלך החקירה, העוסקים בתקופות ובמניות החורגות מהתיחום שבכתב האישום.

3. מנגד טענו ב"כ המדינה כי לאור היקפן הרחב של פעולות התרמית שביצעו לכאורה העוררים, הוחלט למקד את החקירה ואת כתב האישום בתקופה קצובה, ובשבע מניות שבהן נעשתה עיקר הפעילות התרמית. עוד טענו ב"כ המדינה כי אף שנעשה שימוש באי-אילו פרטי מידע הנוגעים למועדים ולמניות אשר חורגים מגדרי כתב האישום, הרי שבחינתם נעשתה רק לשם חקירת האישומים שיוחסו לעוררים, והם לא נבחנו כשלעצמם. לטענת ב"כ המדינה, הענות לבקשת העוררים תביא להרחבת היקף החקירה, ותחייב את 'יצורם' של חומרים חדשים, אשר אינם מצויים בידי המדינה. כל זאת, מבלי שהוכחה במידה מספקת התועלת שתצמח לעוררים מהמידע המבוקש, ובעוד הפקתו ועיבודו יהיו כרוכים במשאבים מרובים.

4. בהחלטה שניתנה ביום 29.6.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי העוררים לא הניחו תשתית לביסוס הרלבנטיות של גליונות המסחר המבוקשים לאישומים המיוחסים להם ולהגנתם. על כן, נקבע כי מלוא גליונות המסחר אינם עונים על הגדרת 'חומרי החקירה' אשר המדינה מחויבת להעביר לעיון העוררים.

5. בערר שלפני שבו ב"כ הצדדים - בכתב ובעל-פה - על הטענות שהעלו לפני בית המשפט המחוזי. לאחר דיון שנערך ביום 23.7.2017, ביקשתי מאת באת-כוח העוררים לבדוק ולהודיע "אם יש אפשרות להשגת החומר שביקשה על דרך של פניה במישורין מצדו של העורר אל הבנק". בהודעה שהוגשה ביום 6.8.2017 הודיעו ב"כ העוררים כי הבנק הבינלאומי אישר שיעביר לידיהם את המידע המבוקש, ככל שזה קיים, בעותק קשיח, ובכפוף לתשלום עמלה. חרף האמור, מבקשים העוררים כי בית משפט זה יורה למדינה לממש צווים שנתן בית המשפט המחוזי, אשר מאשרים לרשות לניירות ערך לקבל לידיה את מלוא גליונות המסחר הנ"ל בפורמט דיגיטלי; ולהעבירם לעיון העוררים.

6. דין הערר להידחות בכל הנוגע לגליונות המסחר. בית משפט זה עמד פעמים רבות על התוכן שיש לצקת במונח 'חומר חקירה' הקבוע בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982:

"למונח 'חומר חקירה' יש ליתן פירוש מרחיב, כך שכל חומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאשמה, ונוגע ליריעה העובדתית הנפרסת בכתב האישום, יהווה 'חומר חקירה', במובנו של סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. במסגרתו של מבחן רחב זה עשויים להיכלל גם מקרים שבהם הרלוונטיות של החומר שבמחלוקת להגנתו של הנאשם, אינה מובהקת,

או כאשר החומר המבוקש אינו קשור במישרין לאישומים המיוחסים לאותו נאשם [...] יחד עם זאת, לא כל השערה או ספקולציה שאותן מעלה הנאשם, עשויות לשמש תשתית מספקת להגדרת החומר שבמחלוקת כ'חומר חקירה' [...] יש להצביע על יסוד של ממש להנחה, כי החומר אכן ישפיע על בירור האשמה, המיוחסת לנאשם" (ראו בש"פ 4109/13 מדינת ישראל נ' דה פאס, פסקה 11 (7.7.2013), והאסמכתאות שם; ההדגשות הוספו - נ' ס').

7. מטיעוני המדינה עולה כי השימוש שנעשה באי-אילו פרטי מידע החורגים מהתקופה ומהמניית הנדונות בכתב האישום, נעשה רק לשם הבהרות הנוגעות לאישומים המיוחסים לעוררים. ודוק: הרשות לניירות ערך לא מייחסת לעוררים כל אישום החורג מגדרי התקופה והמניית האמורות. על כן, אינני רואה כיצד מלוא גליונות המסחר הגולמיים, העוסקים בעניינים אשר לא נכללו בכתב האישום, רלבנטיים לאישומים המיוחסים לעוררים ולהגנה מפניהם. כאמור לעיל, אין די בתקווה גרידא כי בגליונות אלו ימצא מידע כלשהו אשר יסייע להגנת העוררים, על מנת להורות למדינה להעביר את המידע המבוקש לעיונם.

8. זאת ועוד, אף אם יתכן שהמידע המצוי בכלל גליונות המסחר יצביע על היקף מעורבותו של עד המדינה בתרמית שבוצעה לכאורה - לפני או אחרי התקופה שבגינה הוגש כתב האישום - הרי שאין בכך כדי לשנות מהמעשים המיוחסים לבן דוד, ומתפקידו המשמעותי לכאורה בתכנית התרמית, כפי שאלו מתוארים בכתב האישום הממוקד בתקופה שבין חודש נובמבר 2011 לבין חודש דצמבר 2012, ובה בלבד. העוררים לא שכנעוני אפוא ברלבנטיות של המידע המבוקש לאישומים המיוחסים להם. חיזוק לכך נמצא גם בדברי ב"כ המדינה על כך שלא מצוי בידיה מלוא המידע הגולמי (בש"פ 3099/08 אברהמי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.2.2009)). אכן, גליונות המסחר האמורים, אינם ממלאים בנסיבות העניין אחר הגדרת 'חומר חקירה'.

9. לאור האמור לעיל, ומשיש אפשרות לעוררים להשיג את המידע המבוקש בכוחות עצמם, ודאי כי אין מקום להורות לב"כ המדינה לממש צווי בית המשפט באופן שנתבקש, ולפעול מצדם על מנת להעביר לעיון העוררים את גליונות המסחר בפורמט 'נוח' יותר.

10. אשר ל'מסמכי השיקום' של עד המדינה - בהתאם להודעתם מיום 27.7.2017, יגישו ב"כ המדינה לבית משפט זה את המסמכים המבוקשים במעטפה חתומה עד יום 13.8.2017. לאחר עיון ב'מסמכי השיקום' תינתן החלטה משלימה בערר.

ניתנה היום, י"ז באב התשע"ז (9.8.2017).

ש ו פ ט